

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Veri & ficti Christiani studia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

Seruâtque cordis virginem venerabilem.
 Nam si sciendi cupidus optet discere
 Se, nosse naturam simul rerum potest.

Sui notitia.

Ac iure mundanam obtinet prudentiam:
 (Natura vt hominis Mundus est quidam minor)

Homo,
 paruus mun-
 dus.

[Et quòd nihil sit fixum & immotum manens]

Hic versus
 lacuna suspi-
 cionem affert.

Sursum eleuatur, quòd deorsum pergeret,

Fugitque famam, ceu decentem infamiam,

Ingloriúsque gloriam multam tenet.

170 Nam sunt honoratis viris conuicia,

Quæ iniuriâ laudes laceffit cluent.

A plurimis Fortuna quæ dici solet,

Fortuna sal-
 tatrici si-
 milis.

Imago saltatricis est ignobilis,

Quæ circulis suis reflexis & rotis

Figmenta vitæ statuit, vt visum sibi,

Vmbris subobscuris, quibus res non subest,

Lasciuibundâque indecorè saltitat.

Obuertit oculorum suorum pupulas

In quos amat spectare limis clanculum,

180 Statimque vultum flectit ad alios suum,

Vt gaudet aspectus vicissitudine.

Pleraque figurat, cuncta vult imitari:

At nil eorum perficit, quæ firma stant.

Verè meretrix, neminem quæ quanquam amet,

Amore fingit feruido se corripì.

Veri & ficti
 Christiani
 studia.

Alijs Magistratus, tribunalia, throni,

Quæis odia cordi, curæ & acres insitæ:

At quæis solida constansque mens natura inest,

*D. Hieron. epi.
ad Demetria.*

Preces, throni sunt, conciones & libri.
Est suaue nonnullis loquens audacter os,
Tranquillitas cordis pio & silentium.

190

*Eadem figura
sanguineas ri-
xas dixit
Horat. l. 1.
Od. 27.*

Aliis amicus liuor animi trux lues:
At aureum malum, cruentum iurgium.
Sed prælium est aduersus inuidiam probis,
Lis verò donec vapulet lis concita.

*Hippocrates
lib. 1. aphor.
3. & 4.*

Illis ciborum dulcis omnis sarcina,
Qui currus ad morbos repletionis est.
Prudentibus fames, cibúsque & potio,
Quæ insomniis mentem haud grauat mortalium.

*Simile est il-
lud Comici,
Pecuniã ne-
gligere in
loco lucrum
est.*

*D. Basil. in
epist. ad Ital.
& Gall. episc.*

Accretio pecuniæ quibusdam damna dat:
Iactura cum pietate sanctis quæstus est.
Optabilis plerisque præsentia.
Iucunda domus, inópsque delectatio:
Caduca falsæ gloriæ felicitas.

200

*V. videmus
dum gradu
indignos
suo.*

*De Stentore
Hom. Iliad.
& à quo pron.
Stentorea vox.*

*In Græcis est
iacuna aut
mendi suspicio.*

At principatus, si sapimus, omne est solum:
Communis ad Thronos, sepulchráque est humus:
Ni affectionis carneæ æmulatio
Vexat, † videmus dum probos, dum non probos,
Hoc intonare voce plusquam Stentoris,
Nullis honestos dedecorari probris,
Licet quis illos obruat conuiciis.
Ast improbum ne fingere quidem vnquam iuuat,
Vt Gracculum pennis amictum non suis:
Deformitatem in moribus laudem putat.

210

Vt præterit qui nunc adest splendor citò,
Omnisque leuitas gloriæ inconstans fugit!

Se por-

Θρόνοι, παροδύχαι, ἔλθοι, καὶ βήματα.

Αλλοις παροσπινές ἑδρασύνλωασον γόμα,

Σοφὰ δὲ σιγή καὶ γαλήνη καρδίας.

Αλλοις ἐραστός ὁ φρενοβλαβής φθόνος,

Χρυσωῖν δὲ μῆλον ἢ φονοσαγῆς ἔεις.

Τοῖς δ' αὖτε σεμνοῖς ἢ χεῖ φθόνου μάχη,

Εἰς δὲ μέγρι τῷ πατάξαι τὴν ἔειν.

Καὶ τοῖς μὲν ἰδὺ τ' ἔσφῆς τ' φορμῶν,

Τὸ πρὸς νόβεις ὄχημα τῆς ἀπληστίας.

Σοφοὶ δὲ λιμὸς καὶ ποτήρι καὶ πρέφι,

200 Ο τοῖς ὀνείροις μὴ βαρύνων τὴν φύσιν.

Αλλοις ὁ πλοῦτος ζημιῶι τῇ παροσπινῇ.

Σεμνοῖς δ' κέρδος δισεβῆτα ζημία.

Αλλοις παροσπινῶν δαυτος ἢ παροσπινῶν,

Ο τερπνὸς οἶκος, ἢ πενιχρὰ τερπνότης,

Τὸ σαθρὸν ὑπὲρ χημῆς ἢ νόθου κλέους.

201 Τὰ δὲ φρονοῦντι πᾶσα γῆ παροσπινῶν,

202 Κοινὴ γὰρ ἡ γῆ πρὸς θεοῖς τε καὶ πάφοις.

Εἰ μὴ τις λιμαῖς ζῆλος ἐνθέρου πάφοις.

210 Δάκνη βλέποντας * ἀξίας ἀναξίους.

Τοῦ στέντορος γὰρ ἐκβοῶσαι μαιζονίας,

203 Ὡς τῶν καλῶν μὲν * οὐ καθαριεὶον ψόρος,

Εἰ καὶ τις ἀδελφὸς λοιδορῶν ὀπιχρῶσι.

Τὸν δ' αὖ πονηρὸν ὁδὸν μορφάσαι θέλων.

Ὡσαυτὸν κολοῖον ἐκ πτερῶν ἀνοσπινῶν,

Επαμνον οἶδε τὴν ἀμορφίδην πρόπων.

Παρέρχεται γὰρ ἡ ἀποδοσα λαμπαρότης,

Καὶ πᾶσα δόξης ἀσατῆ καυφότης.

χ. ἀξίας ἀναξίως. ἰσως, ἢ κατὰ λόγ. κατὰ τὸν ἀποδοσα του εἰκασμῶν.

ΕΙΣ ΜΑΤΑΙΟΝ ΒΙΟΝ.

Εκτείνεται δὲ καὶ πάλιν συτέλλεται.
Ωσαυτὸν πονηρὸς ταῖς ἤξεισι δράκων,
Δοκῆ τεταῖοται, ἔ πλέον συτέλλεται.
Ως δὴ μάθοιμῶν τοῖς ἑσθέρων ἑσθέρων,
Οφθα νομίζῃν, ἔ δρακόντων ἐκρήνοισι.

220

Οὕτω πέρρει πᾶς ὁ τῆ βίου δράμας,
Καὶ πῶτος ὄκου συζολὴ τεθυμυμῆ,
Ως πομφόλυξ σφύζουσα καὶ φυσαμῆ.
Καὶ πρὸς μὲν ἕψος τὸ δοκεῖν ἐπιρμῆ,
Εἰδ' αὖ ἡ μικρὸν ἐν μέσῳ λεληθότως.
Ἡ κάρφος ἡ ψῆξ ἡ σαχὴν πέρρειπέσοι,
Ανετράπη δ' κερδον εἰς τῶσανθῆον,
Καὶ τῆ βίαμα πρὸςβολῆ σινεσάλη.

230

ἀποτρο- Αλλ' ὦ διαυγὲς ὄμμα τῆς ἐκκλησίας.
φῆ πρὸς Ο πατεικὸς νοῖς, ἡ παπεινὴ καρδία.
Σέργιον Εἰ καὶ πέτη γὰ καὶ τὸν αἵτερα πρῆξ,
Γαπει- Ταπεινὸς ἴαθα, ἔ σινερχῆ τοῖς κῆτω.
ἀρχῆω Σὺ δεῖξον ἡμῖν γνωστικώτερα ἑσθέρων.
Πῶς ἔστιν ἄρῃν ἐκδρομαῖς αἰπερόφοις.
Τὸ πλωχὸν ἴδος, οὐρανόδρομον φύσι.
Εραυλίας δὲ πῶς χαμαῖζήλος μὲν.
Ο πλωχὸς ὄκος, καὶ πρὸςπῆλωται κῆτω.

240

Πρὸς μπ. συγγραφή. Πρὸς μπ. Πρὸς μπ. Πρὸς μπ.
Ὡς ἔχατον χιτῶνα τ' ἀμῆρπίας.
Εἰ ἔ κηχρῶσι γὰ δὴ δροφῆου φύσις.
Ρίψαι τὰ πολλὰ τῶ πατῶν καλύμμαθα,
Τὸν φορπκὸν χιτῶνα τῆ τύφῃ φέρῃ.

Βεῖη

220 Se porrigit modò, modò se contrahit:
Immanis vt spiras draco sinuans suas,
Videtur extendi, sed arctatur magis.

Discamus hinc mores superbos, luridos
Vitare vt angues à draconibus fatos.

Prorepat omnis curriculum aui hoc modo,
Fastus & omnis delicatæ angustia:

Vt bulla saliens & tumore turgida,
Quæ elata in altum cernitur sublimior,

Quòd si minutum quid latenter excidat,
Festuca, micave, aut aquæ stilla vnica,

230 Auertitur leue istud in partem alteram,
Vnde violento cursu in arctum cogitur.

Lumen coruscum Christianorum chori,
Tu mens paterna, cor superbum neutiquam,

Volites per astra quanquam, & adeas æthera,
Te deprimis, congrederis & mortalibus:

Ostende quæ compendiosior via
It ad cubile reciproci excursibus

Inopum quidem morum, at polos penetrantium.
Porro vt plagis contrariis humilis manet,

240 Et fixus imo pauper est fastus loco.

Hinc non ineptè, ceu mea est sententia,
Plato notauit esse cordi altè insitum

Erroris hoc velamen vltimum mali.
Quantum libet enim humana natura valeat

Permotionum proiicere velamina
Pleraque, grauem fastus tamen tunicam gerit:

Mores fa-
stuosi, dra-
conibus si-
miles.

Bulle simili-
tudo cū fastus
inanitate, ex
adagio.
Homo bulla

Sergium
Patriarcham
Cōstātinop.
ab animi
submissione
laudat.

Iac. i.

Morum facili-
tatis & arro-
gantia discrimen.